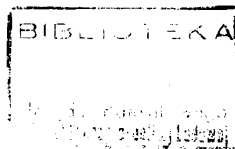

Warszawa, 9 grudnia 1933 r.

F21v 27/00

URZĄD PATENTOWY

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 18948.

Kl. 21 f, 61/01.

Juljan Lewandowski
(Warszawa, Polska).

Szpulka do zwijania przewodu elektrycznego.

Zgłoszono 24 czerwca 1929 r.

Udzielono 18 września 1933 r.

Przedmiotem niniejszego wynalazku jest szpulka do zwijania przewodu elektrycznego przenośnych lamp elektrycznych albo aparatów lub słuchawek radjofonicznych, dająca możliwość korzystania z takiej tylko części długiego przewodu elektrycznego, jaka w danym przypadku jest potrzebna. Zbędna długość pozostaje zwinięta na szpulce.

Znane są szpulki do lamp wiszących, w których przewód elektryczny zostaje nawinięty na wałek, osadzony obrotowo w osłonie i zaopatrzony w koło zębate z zapadką, zabezpieczającą od samoczynnego rozwijania się przewodu elektrycznego. W tych znanych szpulkach przewód nawija się jednocześnie obustronnie od obydwóch

końców przewodu, to znaczy, że na wałek nawija się jednocześnie część przewodu, znajdująca się przed szpulką, i część przewodu, znajdująca się za szpulką. Szpulka taka zatem musi się znajdować na środku długości przewodu i nie nadaje się do lamp przenośnych lub przyrządów radjofonicznych.

Szpulka według wynalazku jest osadzona przy końcu przewodu, zaopatrzonego we wtyczkę kontaktową, która przy jednostronnem nawijaniu przewodu na wałek obraca się razem z wałkiem szpulki. Wałek ten ma postać rurki i jest zaopatrzony w boczny otwór, przez który przesunięty jest przewód; koniec przewodu, zaopatrzony we wtyczkę kontaktową, wychodzi

nazewnątrz szpulki w kierunku osiowym przez końcowy wylot wydrążenia wałka.

Przykład wykonania przedmiotu wynalazku uwidoczniiony jest na rysunku. Fig. 1 przedstawia osiowy przekrój szpulki, fig. 2 — przekrój prostopadły do osi szpulki, fig. 3 — widok powierzchni osłony w rozwinięciu, fig. 4 — widok szpulki z jednego boku, fig. 5 — widok z drugiego boku i fig. 6 — widok wałka szpulki.

Szpulka składa się z wałka *a* w postaci rurki, na którego końcach są nasadzone sztywno okrągłe tarcze *n*. Wałek ten mieści się w osłonie w postaci bębna *c*, *d*, *e*, którego dno *d* i ścianka walca *c* stanowią jedną całość, a dno (pokrywa) *e* jest nasadzone na krawędź ścianek *c*. Ścianka walcowa *c* bębna posiada otwór, zakryty przykrywką *h*, oraz szczelinę *i*, w której mieści się suwak *j* z otworem *k*. Na gwintowanych końcach wałka *a*, wystających z bębna *c*, *d*, *e*, są nakręcone: z prawej strony krążek *g* z haczykiem *l*, a z lewej strony nakrętka *f*, na której od strony podstawy *d* znajduje się uzębienie (fig. 4), które łącznie z zapadką *m*, dociskaną zapomocą sprężynki *r*, służy do tego, by przy nakręcaniu wałek *a* nie odkręcał się.

Szpulkę używa się w sposób następujący:

Przewód elektryczny lampy przewleka się przez otwór *k* w suwaku *j*, dalej przez otwór *b* w wałku *a* (fig. 1, 6), następnie przez wylot końcowy *o* wysuwa się nazewnątrz szpulki i zaopatruje się na końcu we wtyczkę kontaktową. Lewą ręką trzyma się szpulkę tak, ażeby wielki palec znajdował się na suwaku *j*, a prawą ręką obraca się krążek *g*, przyczem przewód nawija się na wałek *a*. Przy każdym pełnym obrocie wałka należy suwak *j* przesunąć o grubości przewodu w tę stronę, w którą nawija się

przewód. W czasie zwijania przewodu należy przykrywkę *h* otworzyć i baczyć, by przewód równo układał się na wałku *a*. Nazewnątrz szpulki pozostawia się tylko taką długość przewodu, jaka w danej chwili jest potrzebna. Jeżeli przestaje się korzystać z lampy, to cały przewód zwija się i szpulkę zawiesza się zapomocą haczyka *l* na ramieniu, podtrzymującym klosz lampy.

Przy wyciąganiu przewodu ze szpulki należy unieść zapadkę *m*, wyzwalając w ten sposób nakrętkę *f*.

W podobny sposób można zastosować szpulkę do przewodów przy aparatach i słuchawkach radjofonicznych.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Szpulka do zwijania przewodu elektrycznego przenośnych lamp elektrycznych lub innych przyrządów elektrycznych, zawierająca wałek, osadzony obrotowo w bębnie osłonnym, znamienna tem, że wałek (*a*) ma postać rurki, zaopatrzonej w otwór boczny (*b*), przez który przesunięty jest koniec przewodu, zaopatrzony we wtyczkę kontaktową i wystający nazewnątrz w kierunku osiowym przez końcowy wylot (*o*) wałka (*a*).

2. Szpulka według zastrz. 1, znamienna tem, że jest zaopatrzona w haczyk (*l*) do zawieszania jej.

3. Szpulka według zastrz. 1, znamienna tem, że bęben osłony (*c*, *d*, *e*) jest zaopatrzony w szczelinę (*i*) z osadzonym w niej suwakiem (*j*), przez którego otwór (*k*) przechodzi przewód elektryczny.

Juljan Lewandowski.
Zastępca: Inż. J. Wyganowski,
rzecznik patentowy.

Fig. 1

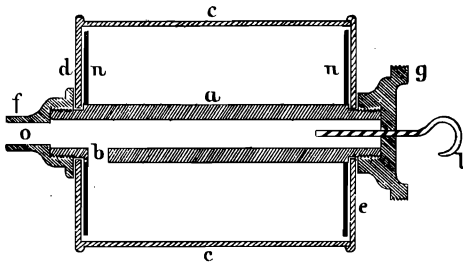

Fig. 4

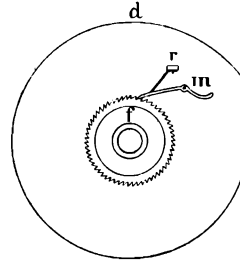

Fig. 2

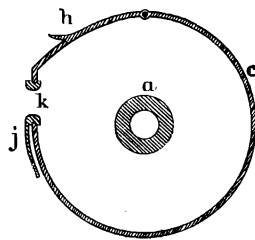

Fig. 5

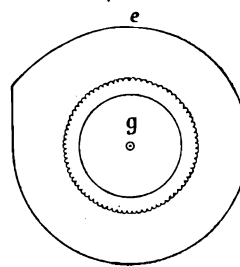

Fig. 3

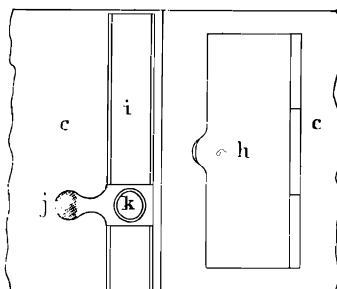

Fig. 6

